

dinsul; avia dela începutul acestei vîrse să intrebește și în laboratoriiile de chimie și în apte.

Platinul folosit este mai tot așa de așa ca și argintul; ia o mare lăcire prin poliț; nu are nici savoare, nici miroș; este prea dulcică și prea maleabilă; poate fi alături de un alt metal și nu se poate să nu se răspândească.

Un fir de 2 milimetri de diametru se poate sărbători o greutate de 124 kilograme.

Platinul este mai toamăne de la argintul; dacă nu se poate sărbători de iridium și adaugă treimea său. Este mai tare de cît cuprul și nu este atât de ferul. Este cel mai puțin dilatabil din toate metalele. Densitatea sa variază între 21,47 și 21,53, după cum a fost mai mult să fie și puțin cincinat. După D. Marchand, densitatea platinului tonit ar fi de 21 puțină.

Platinul este nefășabil între sunătoare de fier, dacă se topesc leșne la săglătorul cu gaz hidrogen și oxigen. La căldura apei, se îmmoase, se poate folosi, și se poate sădă asupra său și însăși de ferul. Această proprietate este prea prețioasă; permite să se facă scule de platini. Platinul se pară volatil când se încalzește la o temperatură prea înaltă, și produsul său este sănătatea strălucitoare când se expune la flacără săglătorului cu gaz hidrogen.

Platinul nu este oxidată prin aer, nici la recenție, nici la cald. Nu descompune apa în nici o împrejurare, și nu este atacat de la un pătră de acid.

Acidul azotic nu are acțiune asupra platinului sărat, dacă nu este disolvăt în apă și este adăugat cu o cantitate suficientă de argint și de aur. Adevaratul său disolvant este apa regală. 100 grame de apă regală, formăț de 75 ml. de acid clorhidric și de 15 ml. de 25 grame de acid azotic și de 35 ml. nu disolvă 1,2 grame de platin.

Acidi sulfurici și clorhidric nu disolvă platinul.

Platinul este atacat prin potasiu și litiu, și mai ales prin sodiu. O amestecătură de nitru și de potasiu nu atacă prea repede.

Bi-sulfatul de potasiu lăcărează iarăși asupra platinulu.